

Onderwerp (4 april)

In deze aflevering staat **wonen** centraal en dan met name de woonomgeving.

Na de Tweede Wereldoorlog zijn er in relatief korte tijd veel wijken uit de grond gestampt. Kenmerkend is dat de woningen en flats er bijna allemaal hetzelfde uitzien. Ze zijn in het algemeen klein, slecht geïsoleerd en gehorig.

De wijken zijn intussen niet meer populair. Met name jongeren trekken er weg en grote groepen allochtonen trekken er in. De sociale structuur wankelt. Er is sprake van verloedering en drugsoverlast.

Rodney van de Wetering, wetenschapper van de KUB, meent dat er een oplossing is voor dit probleem: de bewoners veel meer bij de inrichting van hun woonomgeving betrekken. Dat vereist samenwerking tussen bewoners, gemeente en allerlei organisaties. Om te zien hoe zo'n proces werkt doen ze bij de KUB onderzoek naar het proces van samenwerking tussen de verschillende partijen in een wijk. Dit doen ze in Breda in het kader van het project 'Samenwerken aan leefbaarheid'.

Het doel van het project is het maken van een toekomstvisie (tot 2015) voor Breda Noord Oost. Om de bewoners betrokken en gemotiveerd te houden is er een deelproject onder de titel: Lusten en Lasten. Dit project geldt voor de korte termijn. De bewoners kunnen een bedrag besteden aan de leefbaarheid in de wijk. Om voor bewoners inzichtelijk te maken hoe de omgeving eruit gaat zien als er iets gaat veranderen heeft het bedrijf Calibre in Eindhoven voor de computer virtuele maquettes ontwikkeld. Het zijn in feite driedimensionale virtuele plattegronden. Hierdoor kun je van alle kanten zien wat een verandering teweegbrengt.

Bij de TU Eindhoven heeft men bij de afdeling bouwkunde een oplossing bedacht voor verouderde hoogbouw die ook rekening houdt met de, steeds veranderende, wensen van de bewoners. De TU heeft een bouwsysteem ontwikkeld met een stalen constructie waarmee je flexibel en demontabel kunt bouwen. Het heeft geen vaste betonnen vloeren, geen vaste muren en beschikt over altijd bereikbare en verplaatsbare leidingsystemen. Het gebouw wordt gedragen door de gevels en niet door de woningscheidende wanden. Zo ontstaat op iedere verdieping een vrij indeelbare ruimte van 10 bij 100 meter. Op deze manier kan er een flat gebouwd worden die snel kan voldoen aan de wensen van de bewoners.

Verandert de samenstelling van de bevolking, of ontwikkelen de woonbehoeftes zich in een andere richting dan demonteert de woningbouwvereniging een paar wanden en past het de indeling aan. Trap erin en je maakt van 2 appartementen een maisonnette. Zo simpel kan het zijn.